

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisuri nu se
retrimit.
INSEDATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalk, Rudolf Mosse, A. Oppelke
Nachfolger; Anton Oppelk, J.
Dammner. In Budapesta: A. V.
Goldbergery, Kestem Borsas. In
București: Agenția Borsas. In
Căminari de Roumanie; In Ham-
burg: Karoys & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o colonă 8 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări iznăi dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în săptămânul di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 159.

Brașov, Vineri, 19 (31) Iulie.

1896.

Tact și moderațiune?

Trebue să revenim astăzi la
ceștiunea sulevată în numărul de ieri
al foiei noastre privitor la tactica
adversarilor noștri. Decă aceștia nu
se pot stăpâni nici în fața hotărî-
rei, ce a luat-o Majestatea sa Mo-
narchul nostru de-a visita pe Re-
gele României, și încep a bîrbi și a
unelti deja de pe acum pentru a
turbura efectul acelei visite prin-
ciare, cauza este, că au prea avan-
sat deja în nisuițele lor ostile și
pernicioase românismului.

Nu trebue să uităm nici încor-
darea cea mare ce există aici la noi
în Transilvania și Ungaria din cauza
nefăcșurătorilor persecuțiunii politice,
îndreptate în contra Românilor.

Numai înainte cu câte-va zile
s'a pronunțat la Alba-Iulia contra
preotului și învățătorului din comuna
Tiur de lângă Blășișu éráși una din
acele sentințe monstruoase, cari ne
dovedesc, că ținta celor dela pu-
tere este de-a băga gróză în popo-
rul nostru prin astfel de asprime în
condamnări. Căci în cazul contrar
ce sens ar fi avut să li-se dicteze
acusăților pedepsa de un an și jum-
ătate și de opt luni închisóre de
stat, pentru-că corul condus de ei
a cântat nisce cântece românesce,
în care judecătorii vîd „agitațiune
națională română?” Și cum se po-
trivesc aceste nemilóse condamnări
cu asigurările, ce le fac cei dela gu-
vernul unguresc, că ei n'au nici o
intențiune dușmănosă față cu ele-
mentul român, și cu asigurările lor
continue, că voesc să trăiască în
pace și bună înțelegere cu Români
și cu România?

În împrejurări triste ca cele de
față nu e decă mirare, că Români
noștri asupriți au devenit foarte scep-
tici față cu orice asigurări și pre-
vestiri de felul acesta.

Cu toate acestea departe au fost
și departe sunt Români ardeleni de

gândul de-a voi să-și manifesteze
nemulțămirea și amărăciunea, ce
cu drept i-a cuprins, tocmai cu oca-
siunea visitei, ce-o va face Suvera-
nul nostru României și Regelui său.

Ceea ce insinuă adversarii șo-
viniști fraților noștri ardeleni din
România, că ar voi să demonstreze
cu ocaziunea acelei visite, predând
monarchului nostru un memoriu etc.
este numai o dorință a lor ascunsă,
un plan al lor răutăcios, care țîn-
tesce a lovi și cu această ocaziune
în Ardeleni.

„Indépendance Roumaine” rês-
punde și la al doilea articol al dia-
rului koșutist „Magyarország”, în
care acesta își exprimă temerea, că
România la primirea lui Francisc
Iosif va serba mai mult pe „Împé-
ratul Austriei” și va neglija pe „Re-
gele maghiar”.

„Români”, dice numita foia,
„sunt departe de-a se gândi la acésta
dublă personalitate a suveranului im-
periului vecin și ei, uitând pentru
moment gravul proces ce-i separéză
de Unguri, și aducându și aminte de
tótă bună-voința, ce a dovedit-o Împé-
ratul Francisc Iosif conaționalilor
lor de dincolo de munți, vor serba
în persóna sa, fără nici un cuget
reservat, pe óspele ilustru, pe suve-
ranul venerat al unui mare stat, care
dă semne neîndoióse a unei amicitii,
pentru care li suntem recunoscători”.

Este absurd, continuă „Independ.
Roum.”, de a admite, că Români
ardeleni stabiliți în România vor pro-
fita de visita Împératului pentru a-i
remite un memoriu în ceștiunea
transilvană. „Noi scim să primim pe
óspeții noștri”, esclamá foia bucures-
ceană și termină așa:

„Acésta atitudine a foiei ma-
ghiare, care-o spune verde, că asu-
pra visitei Majestății Sale în Româ-
nia în împrejurările actuale nu se
póte bucura nici un Maghiar, face
să reiasă încă și mai avantajios
unanimitatea, cu care presa română

a salutat anunțarea sosirei împé-
ratului Francisc Iosif. Acésta dove-
desce, că în mânia paradei, ce-o fac cu
progresul lor, Ungurii n'au dobîndit
încă acea maturitate politică, ce-o
dovedesce tactul și moderațiunea, pe
care popor stăpân peste sine tre-
bue să le aibă în relațiunile inter-
naționale și în ceștiunile de curtoa-
siă dela suveran la suveran”.

La aceste observări ale confrate-
lului din Bucuresci am mai adauge
numai, că șovinismul maghiar pre-
dominant a trecut deja tóte margi-
nele și a avansat prea tare, decă
ca să mai póta ține sémă de tact și
moderațiune în relațiunile și ceștiu-
nile de curtoasiă internațională, când
se tractéză de Români și de ceștiu-
nea română față cu interesele im-
aginare ale fanatismului de rasă, pen-
tru care militéză el.

**Ministrul-președinte român D-nul
Dim. Sturdza**, după cum aflăm, a tre-
cut ađi-diminéță prin gara Brașov
la Sinaia, venind cu trenul expres,
via Arad. Se vede, decă, că dela
Viena d-l Sturdza s'a re'tors direct
acasă, fără a se mai opri în Budapesta.
Așa-déru scirea adusă cu atâta posi-
vitate de oficiul „Kel. Ert.”, că se
va opri în Pesta și va visita și es-
posiția „milenară”, nu s'a adevérit.

Voci maghiare
asupra visitei monarchului nostru în
România.

Étă ce scriu două organe ma-
ghiare, unul opozițional, altul gu-
vernamental, asupra visitei Majes-
tății Sale monarchului austriac în
România.

Diarul opozițional „Ellenzék” din
Clușiu serie în numărul său de ieri
la loc de frunte următoarele:

Poporațiunea din România este în
agitațiă, de când se știe despre călătoria
domnitorului nostru. Cetățenii bucuresceni
pregătesc o primire splendidă.

Noi aflăm foarte naturală acésta bu-
curiă, deore-ce micul și tînérul regat acum
de prima dată se va împărțá de onórea,
că capitala ei va fi vizitată de capul unui
stat europén puternic.

Faptul acesta va poténța mândria in-
cului stat!...

În tot cazul ar fi însă de dorit, ca
primirea domnitorului nostru să fiă démnă
și visita lui să nu fiă turburată de incidente
regretabile, analóge celor din Agram.

Să nu uite Români, că împératul aus-
triac tot-odată e și rege maghiar, și că
insulele și demonstrațiunile, cari eventual
se vor îndrepta contra, noastră vor atinge în
primul loc în mod neplăcut pe domnitor.
Și împrejurarea acésta nu va fi fatală pen-
tru noi, ci pentru ei. Căci orizontul Orien-
tului începe a se întuneca, deja se aude
tunetul viforului, și fulgerul va învăli mai
întăiu România în flăcări. *Ca parafulger îi
póte servi numai Ungaria (!)*... numai noi
o putem apăra în contra invasiunei rusesce,
la altă putere de Dómne ajută România
n'are ce conta.

*Decă numai Ungaria le póte fi Români-
lor singurul prieten și aliat (!)*

Să înțelegă Români, că ceștiunea
orientală a ajuns la esplosiune, și pe ei îi
amenință în primul rënd catastrofa. Un
plan de împărțire prealabil le-ar frânge
gâtul; decă însă planul acesta nu le-va
succede Rușilor, și lucrul va ajunge la
rêsboiul. Și în cazul acesta Români nu-
mai așa pot spera să-și mântuésă țera,
decă în fața armatei rusesce va sta armata
regelui maghiar, și armele maghiare vor éși in-
vingétóre (!).

România s'a purtat până acum ușura-
tec, în continuu demonstréză contra noastră
fără ajutorul căroră țera lor ar trebui să
se prăpădescă în scurt timp.

A sosit timpul, ca să li-se deschidă
ochii!...

Să nu uite, că pentru noi nu e ces-
tiune vitală esistența României, decă se
nu se jóce necontentit cu focol, strigând
neîntrerupt contra noastră. Ne-a ajuns pân'
la gât. Se curmeze odată cu atitudinea lor
dușmănosă față cu noi.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Femeia Română.

De Carmen Sylva.

II.

Dintre tóte viețele așa de tulburate
a femeilor române de pe tron și de pe
lângă tron, de sigur cea mai furtunosă a
fost aceea a dómnei Kiajna, soția lui Miroea
Ciobanul (1540—1590), atât din cauza pro-
priei sale naturi violente și ambițioasă, cât
și mult mai mult din cauza împrejurărilor
contra căroră ea avea de luptat.

Soțul său, domnitorul Miroea fú su-
pra numit ciuma boerilor și biciul poporu-
lui. El domni în trei rënduri și ucise mai
mult de 2000 boeri.

Cifrele cronicarilor n'au fost nici-o-
dată controlate și ele sunt mai de grabă
eloquente decă exacte.

Rémasă véduvă în 1560, d-na Kiajna
puse pe tron pe fiul său Petre Șchio-
pul, dér boerii alungați se întórseră în
țera și o alungă peste Dunăre. Ea însă

nu perdú curagiul, cerú ajutorul Turcoilor,
se puse, înarmată din crescet până în tâlpi,
în fruntea armatei, bătú pe boeri de două
ori și reaséđă pe fiul său pe tron. Când
fiul său se făcú nesuferit în Valachia din
causa birurilor și cruđimeloz sa'e, ea între-
bunță tótă influența sa pe lângă sublima
Pórtă, pentru ca să-i se dea tronul Moldo-
vei și de a fi înlocuit în Valachia prin
fratele său Alexandru. De patru ori Petre
Șchiopul fú rêsturnat, dér dómna Kiajna
éși tot-déuna victoriósă pentru fiul său, i
redădú tronul, pe care ea puse mai târđiu
pe fratele său vitreg Iancu Jasson, ea dădú
nepotului său Mihnea tronul Valachiei.
Cronicarul povestese multe doveđi de ener-
gia și de cruzimea dómnei Kiajna, dér
spațiu lipsesce pentru a da aménunțele
acestei vieți ciudate. Ea puse într'o ți pe
o tavă, în mijlocul unui ospăt, capul plin
de sânger al unui trimis, ea chemă la o
serbare, la Curte, un mare număr de boeri,
de preoți și doi episcopi și după ce au
jurat pe Sf. Fecióra și pe toți sfinții, că
nu le va face nici un réu, puse de-i su-
gramă pe toți.

Curagiul ei fú neînfrănat, energia sa
nu se desmînți nici-odată și decă ea era
crudă, trebue să ținem socotélă de timpul
său și pe cei ce o înconjurau.

O apariție, de o mărime mișcătóre e
demna soție a mult iubitelui erou a popo-
rului român, Mihaiú Bravul. Ea se numea
Stanca, din familia Crețulescu și fú în tóte
întéplările, cel mai bun amic și povățui-
tor al acestui mare domn.

La începutul carierei sale, cât timp
au ținut luptele pentru coronă contra lui
Sinan Pașa, Mihaiú fú nevoit de a-și pune
femeia și fiica în siguranță la curtea lui
Sigismund Batori, prințul Transilvaniei. De
acolo el le trimise cu mama sa la Sibiu
și numai în Decemvre 1595 dómna Stanca
putú intra în capitala sa Târgoviștea, unde
se ocupă cu multă energie de nenorociți,
de flămânđii fără adăpost și fără foc.

Au făcut prizonieri pe fiul și fiica
unui Turc de distincțiune numit Mihaiú
Oglu și i-au dăruit lui Mihaiú Bravul. Dér
dómna Stanca, după ce le-a făcut o pri-
mire foarte bună, i-au trimis la părintele lor.

O conspirațiă a Khanului Tatarilor

și multe alte neocazuri întunecară zilele
Dómnei. Ea păstra în tóte greutățile liniș-
tea, și înțelepciunea ei o făcú să prevină
multe primeđii. În momentul, în care so-
țul ei, îmbătăt de victoriile sale, fericit de
pacea propusă de cătră Sultan, voi ca să
între în Transilvania spre a o cucerii, ea
încercă a-l înduplica ca să renunțe la
acésta idee, arătându-i necesitatea ce au
popórele de liniște și recunoscintiă ce ei o
datorau lui Batori pentru ospitalitatea ce
le-o dăduse în timpurile grele. Dér price-
pénd, că rugăciunile ei sunt zadarnice, ea
hotărî de-a lua pe copii săi Nicolai și Flo-
rian și de a însoți pe Domn până în fața
inimicului. În bătaia dela Șelimberg în po-
triva cardinalului Batori, ea era în primele
rënduri, la adăpostul celor trei cruci de
aur, care erau purtate în fruntea armatei.

La intrarea triumfală a Românilor în
Belgrad, ea singură rămase cu fața gândi-
tóre și cu ochii intristați, ca cuprinsă de
nisce presimțiri dureróse; s'ar fi cređut, că
tóte astea onoruri o oboseau. Când asasinii
lui Andrei Batori aduseră lui Mihaiú-Bravul
capul nenorocitelui prinț, pe dómna

A sosit ocaziunea de-a-ne întinde drépta de împécare!

Calétoria regelui maghiar la Bucuresci se introduce o nouă eră în opinia publică a României.

Oficiosul „Pester Correspondenz” scrie cu datul de alaltăeri următoarele:

În curénd va avé loc o întrevedere și mai momentuoasă decât întrevederea Țarului cu monarhul nostru: adevăta visita regelui Francisc Iosif la regele României. Nu faptul, că cel mai puternic merge la cel mai puțin puternic, îi dă un caracter simpatotic acestei întrevederi, și nu se urmărește scopul de a-se constata relațiunile prietinesci de vecinătate; peste aceste stadii pregătitoare au trecut ambii domnitori în decursul unui lung sir de ani. Dér aerul nu e curat în Balcani. Clocotesc ca într'o căldare fermecată, și nimeni nu pôte sci, unde se vor revolta în proximal moment pasiunile, până acum sufocate, și unde se vor provoca complicațiuni mai mari.

Noi am apărut tot-déuna întregitatea statelor balcanice, și, în mânia tuturor, am documentat bunăvoința noastră, dér elementele neprecugetate conturbă înțelegerea între națiuni, și prietinia domnitorilor începe a servi ca gagiú de tot sigur.

Ne bucurăm, că vecinii noștri români sunt onorați cu această vizită princiară, și sperăm, că elementele neînfrânate (!?) de acolo vor trage singura învățătură posibilă, că România trebuie să stea cu monarhia noastră pe piciorul cel mai bun, cel mai paucic și cel mai amical, decât voiesce să urmărească speranțe paralele cu voința regelui ei.

Kultur-Kampf-ul în Ungaria.

Fóia săptămânală politică „Zu Kunft”, ce apare în Berlin sub egida lui Bismarck, publică în numărul său dela 25 Iulie un articol sub titlul de mai sus, scris de contele Nicolae Bethlen. Fiind-că acest articol conține unele părți de interes și pentru noi, reasumăm cuprinsul lui în următoarele:

Tema articolului o forméază cunoscutul paragraf 169 al proiectului de lege privitor la jurisdicțiunea Curiei în afaceri electorale. Acest paragraf, prin care li-se interdicie preoților de-a usa religiunea pentru a influența rezultatul alegerilor, dice autorul că este îndreptat în special în contra „partidei populare” a catolicilor și că prin el se provócă în mod direct lupta pentru cult în Ungaria. Paragraful a fost votat cu o mică majoritateși numai prin concursul fracțiunii din stânnga extremă de sub conducerea protestantului François Kossuth, pe când cealaltă fracțiune extrema, de sub conducerea

catolicului Ugron, a votat contra paragrafului. Insa-și împrejurarea acésta arată, că aici e vorba de-o cestiune religioasă. De-o parte bărbații conducători ai protestanților liberali și francmasoni în alianță cu Jidanii luptă pentru a se susținé la putere, ér de alta 9 milioane de catolici în alianță cu naționalitățile (cu cari naționalități? — Trad.) luptă pentru a libera catolicismul și ortodoxismul de sub jugul persecuțiunilor. „Sprjinatorii principali ai protestanților sunt Jidanii, cari forméază a treia parte din populațiunea capitalei, au în mână întreaga pressă fără deosebire de partid și propagă în dimensiuni mari corupțiunea în toate clasele societății”.

După acestea autorul spune, că la cas decă și camera magnaților va vota paragraful de mai sus, atunci lupta pentru cult va izbucni la proximele alegeri dietale cu totă furia și preoțimea superioară catolică. precum și căli-va magnați „liberali”, cari până aci din cauza sərbărilor „milenare” n'au voit să provóce crisa, atunci vrénd-nevrénd vor trebui să páséscă și ei la luptă alături cu „partida poporală”. Apoi continuă astfel:

„Până acum în toate acele comitate, în cari Slavii și Români sunt în majoritate, opoziția a dat mână liberă guvernului și n'a luptat în contra candidaților guvernului, pentru ca nu cumva prin agitațiunea electorală să deștepte din nou cestiunea de naționalitate. Slavii și Români din Ungaria n'au avut până acum un singur deputat în parlament și deputații nemaghiari numai din grația guvernului ocupă loc în cameră. De acum înainte altfel vor merge lucrurile. Contele Ferdinand Zichy este de părerea, că e patriotism fals a eschide naționalitățile din viața parlamentară numai pentru aceea, ca de dragul alianței protestant-jidovesci să susțină decenii întregi un absolutism parlamentar. După el, naționalitățile trebuie să fiă reprezentate în parlament în număr coréspondător, ca acolo să-și validiteze dorintele și plângerile lor în fața lumii întregi. Prin aceea, că pun botniță pe gura naționalităților, nu vor face să înceteze cestiunea naționalităților”.

Autorul maghiar își exprimă apoi speranța, că decă paragraful amintit va deveni lege și decă se vor pune în praxă prigonirile prevédute în el, „naționalitățile încă și mai mult se vor alipi la partida poporală” etc.

Nu avem de scop a ne ocupa aci mai pe larg cu comentarea acestui articol. Ne mirăm numai, cum vine contele Nicolae Bethlen să vorbéscă despre Români într'un mod atât de naiv și curios, ca și cum ei ar fi o marfă de licitat între „partida poporală” și cea guvernamentală.

SCIRILE ȚILEI.

— 18 (30) Iulie.

Óspeți japonezi în România. De Duminecă séra se află în România doi óspeți japonezi, și anume diplomatul Kotaro Mochizuki și publicistul Ghisen Asahina, redactor, șef al diarului oficios „Tokio Nichi-nichi Shimbun”. Luni dice „Timpul”, óspeții japonezi au sosit la Sinaia, unde au făcut visite d-lui Take Ionescu și altor persoane marcante politice aflătore în Sinaia. Scopul calétoriei acestor óspeți pare a fi de a se orienta asupra situației politice din Statele europene, în special asupra stării lucrurilor din Statele orientale. Kotaro Mochizuki și Ghisen Asahina au venit în România direct din Constantinopol și vor sta acolo până la 1 August. În acest timp óspeții japonezi vor încerca să aibă o audiență la Castelul Peles, ér în ziua de 1 August vor pleca direct la Atena.

Distincțiune. Majestatea Sa conferi d-lui Nicolau Crețoiu, secretar la consulatul austriac din Bucuresci, crucea de aur pentru merite prevédută cu corónă.

Un jude maghiar deținut. Judele de cerc din Berettyó-Ujfalú cu numele Paul Szakáll a fost deținut alaltăeri și escortat de gendarmi la Bichis-Gyula. Se constata-se adevăta, că Szakáll a defraudat bani erariali, a falsificat protocoole și și-a permis adeseori premergeri arbitrare față cu partidele. Judele deținut este căsătorit și are patru copii mici.

Trei persoane lovite de trăsnet. Din Bistrița ni-se comunică scirea, că Luni după améđi au fost lovite de trăsnet trei femei, cari lucrau la câmp. Una dintre ele muri numai decăt, celelalte două însă, pe cari fulgerul le-a lovit numai parțial, zac greu bolnave în spitalul orașenesc de acolo.

Ceva despre Affendakis. Alaltăeri 'i-s'a cetit cunoscutului spărgător de casse Affendakis Perikles sentința Curiei, prin care este osindit la patru ani și jumătate temniță. Timpul de 1/2 an, cât l'a petrecut în închisóre preventivă, încă 'i-s'a scotit. Astfel el a intrat în temniță la 26 Martie și va eși în dimineța Țilei de 27 Martie 1899. După ce un talmaciú grec i-a esplicat înțelesul sentinței, Affendakis însinuă recurs. După ce i-s'a spus însă, că Curia este forul cel mai înalt, și că în contra sentințelor acesteia nu se pôte recura, Affendakis se rugă, ca cel puțin să 'i-se permită a-și aduce mânoarea pe cheltuéla proprie. Procurorul li spuse însă, că în sensul legii numai acelora li-se permite a fi întreținúți pe cheltuéla proprie, cari sunt osindiți la închisóre (fogház și nu fegyház), au implinit trei din patru părți a pedepsei și au avut purtare morală

bună. Atunci Affendakis dice întristat: „O pânea acésta de rob eu mé prăpădesc. Sunt sáțul de ea până 'n gát”. După acésta Affendakis, care e în uniformă de rob, a fost dus éráși în celula sa, urmat de inspectorul temniței și doi pázitori.

Norocul primarului Vienei. Din Viena se scrie, că după cum se vorbesce acolo, primarul Strobaach a căștigat la loteria orașului Viena primul căștig, în sumă de 200,000 fl.

Floxera se látesce necontentit. De curénd ministrul de agricultură dete ordin să fiă puse sub carantină comunele Șomfaláu din comit. Těrnavei mic, apoi Got-haia și Sacămaș din comit. Huniedórei, deórece se ivi și în viile acestor comune floxera.

Concert la Nou. Musica regimentului de infanteriá Nr. 50 va concerta Sâmbătă în 1 Aug. n. c. la restaurantul „Elisium” din Nou.

Cununiá. D-l Sever Groz, teolog abs. și d-ra Emilia Pașcu se vor cununa în 9 August n. c. la 3 óre p. m. în biserică gr. cat. din Șomfaláu. Masa și petrecerea în Șimotelnic. — Dorim fericire tinerei pá-rechi!

Un mijloc de casă ieftin. Pentru regularea și conservarea unei mistuiri bune se recomandă cunoscutele prafuri Seidlitz a'e lui Moll. Cutii originale 1 fl. bucata. Se pôte căpáta Țilnic prin postă de cătră farmacistul A. Moll, diferentul curții din Viena Tuchlauben 9. În farmaciile din provinciá se se céră preparatul lui Moll prevédut cu marca de contravenție.

Notițe din istoria scólelor noastre medii.

(Urmare.)

O datorință de pietate și reverință cătră marii înaintași, cari au lucrat în pá-méntul sacru al culturii românesce la scólele noastre, mé îndemnă ca drept încheiere a acestor notițe istorice să comunic aci și câte-va notițe biografice asupra primilor doi directori ai scólelor noastre.

Gavriil Munteanu s'a născut în comuna Vingard, comitatul Albei de jos, la anul 1812, în luna lui Februar. Tatăl său era învățător și-i dădú însuși primele cunoscinte de carte, pe cari 'și-i-le însuși inteligentul băiat cu atât succes, încát, după cum dice însuși în autobiografia sa, în etate de 6 ani cetia Apostolul în biserică. ér în vėrstă de 10 ani Cazania. La 1823 se însorise la scóla primară din Alba-Iulia, pe care o termină cu succes „eminent”. În decursul anilor 1826—1830 termină gimnasiul tot cu succes eminent, ér în anii 1831—1834 absolvă cursurile filosofice și de drept la liceul din Clușiu.

La 1834, în etate de 22 ani, trecú în Muntenia, fiind aplicat ca prefect de studii

Stanca o podidirá lacrimile, și la întrebarea ce i-o făcú soțul său, pentru ce plânge, ea răsponse:

— Ceea ce i-s'a întâmplat lui se pôte fórte bine să 'i-se întâmple și ție și acestora!, arátând la copii săi.

Ea puse să se caute corpul cardinalului și-l înmorméntă cu pompă. Prin blândéța sa, ea încercă de a micșora furia bərbatului său, încercând cu binefaceri pe vechii săi supuși valachi, precum și pe cei din Transilvania cucerită.

Ne mai simțindu-se la adăpost nici în Belgrad, nici în Těrgoviște, ea luă pe fiul său cu ea la Făgăraș. După nenorocita bátae dela Mirisláu, Mihaiú plecá prin munți și trecú în România cu femeia și copii săi.

Simțind mersul amenințător a lui Sigismund și a lui Moise Sekely, Mihaiú se hotári a face pace cu Basta, cu condițiunea de-a lăsa ca ostatici în Transilvania pe întreaga sa familie.

Nenorocita dómna fú aruncată în închisóre de cătră Ștefan Csaky și tratată în chipul cel mai barbar, transportată dela

Făgăraș la Sibiiu și dela Sibiiu la Făgăraș, fără ca arestul său să devină ceva mai liber său mai puțin aspru.

Noutatea asasinatului soțului său o lovi crud și nu se soie cum ea însă-și putú scápa de loviturile asasinilor.

În 1602. i-se dădú în sfirșit libertatea și pe când fiul său se ducea la Viena pentru a căpáta tronul tatălui său, ea se retrase în mánăstirea Cozia, unde găsi, trăind încă, pe mama lui Mihaiú Viteazul, care se călugărise.

Ne închipuim cât de durerosă a trebuit să fiă întâlnirea acestor două femei nenorocite. Anul următor, ea mărită pe fiica sa în Grecia, și în 1604, pentru a pune capăt unei vieți pline de chinuri și de nelinise, fú atinsă de ciumă, care băntuia pe atunci România. Cea din urmă faptă a ei fú un dar făcut episcopului de Rémnic.

Portretul său se vede încă pe zidul mánăstirii Galuii, o figură blândă și melancolică, plină de inteligență, în costumul său de Dómna, cu corónă pe cap, rochia roșie brodată cu aur, și manta cu

blana de cacom. Cu regret te desparți de acésta nobilă femeie, când n'ai dat asupra ei decăt câte-va notiuni, un schelet a acesteia frumoase și dureroase existenți, o idee asupra acestor mari furtuni, care au vėnturat-o și au înghițit-o, neputénd-o schimba nici odată.

O apariția originală e soția lui Erimia Movilă, domnul Moldovei (1595—1620).

Ea nu ajunse interesantă, decăt în timpul vėduviei sale, în 1607. Vestitul cronicar Miron Costin povestesc cum ea puse să otrăvécă pe cumnatul său Simeon Movilă, cum ea luptă în capul copiilor săi în contra lui Simion, cum ea chimă în ajutor pe cei trei gineri ai săi, poloneji, și cum ea reuși a pune pe fiul său pe tron. Dér după puțin timp Turcii 'l răsturnară și puseră pe Ștefan Tomșa în locul său. Elisabeta se retrase în Polonia unde începú a aduna o armată.

Fiul său fú prins de Tătari și înecat în Nistru, ér ginerii săi fură făcuți prinso-nieri; unul din ei 'și cumpérá libertatea, altul se făcú musulman. Atunci Elisabeta

se hotári a intra singură în țéră în fruntea armatei sale pentru a cueri tronul pentru unicul fiu, Bogdan, ce-i mai ră-măsese.

Ea bătú pe Ștefan Tomșa la Tătă-rani (1615) și puse mâna pe tronul Moldovei.

Dér Strinder Pașa și domnul Valachiei Radu Mihnea se uniră și merseri contra ei. Strinder Pașa 'i trimise răsponse, că el 'i aduce steagul și puterea din partea Sultanului, dér domnul Radu vėdénd, că ea va cădea în capcană își făcú o datorită de creștin de a o vesti. Ea nu cređú în sinceritatea unui vrăjmaș, și fú prinsă împreună cu fiul său. O ducea într'o cărută, când întâlni nisce boeri, la care ea strigă plângénd: „Boeri, boeri! păgánul mé necinstesc”. Se spune că ea a trăiat una din frumoasele sale coșite și că ar fi aruncat-o unuia dintre ei. Se află încă la Suceava. Ea fú silită a fi femeia unui agă ture, și cronicarul sfěrșesc povestirea sa povățuind pe femei de a rămânea oredincioase la furoa și de a nu se amesteca în trebile barbaților.

în pensionatul dela Sf. Sava din București. La 1 Iuliu 1836 el fu chemat de episcopul Cesarit la Buzău, pentru ca să deschidă aci nou înființatul seminar eparchial, la care fu numit inspector și profesor. În vreme de 8 ani a condus G. Munteanu acest institut cu o însuflăre și pricepere mult apreciată de episcopul locului. La 1844 e trimis de către metropolitul Neofit la Râmnic, ca să organizeze și faci seminara episcoposă, pe care îl conduce ca inspector și profesor până la 1848, ér la 1849 se reintorce érăș în patriă, pentru-ca în anul următor să fiă denumit de primul și singurul profesor al clasei I. gimn. deschise în acel an la Brașov. La 29 Aprilie 1853 i-se dă decretul de director al gimnasiunii noastre și rămâne director și profesor aci până la mórtea sa întâmplată la 17 Decembre 1869 st. v.

În urma unei largi activități literare Gavriil Munteanu a fost numit la 1867 membru al Academiei române de sciințe din București.

Asupra persoanei directorului Munteanu reproduc în cele următoare un pasagiū din schița biografică edată de d-l fost director Ștefan Iosif la 1870, care 'mi-a servit de basă la aceste notițe biografice. Êtă ce dăce d-l Iosif:

„Ca să mă pot apropia cel puțin până la ore-care grad de adevărul aciomei: „De mortuis nihil nisi verum“, voi înceroa în următoarele a desemna în trăsătură generale caracterul lui G. Munteanu ca om avisat a trăi în societate cu ómenii. După cum mi-se afirmă din mai multe părți, G. Munteanu încă ca copil era dela natură tăcut și meditativ. Acéstă facultate fundamentală a sufletului său, a cărei origine afle-o fiziologii și psihologii unde vor voi, în decursul timpului sub greutăți, esperiunțe și suferințe, la caré este omul spus, și de caré n'a fost nică densusul necum necerocet, ci une-ori chiar coplesit prin forța neindurătelor ursitoare, s'a dezvoltat până la gradul de susceptibilitate și neîncredere, ce adeseori și în multe casuri este isvorul multor suferințe, ce 'și-le cășună și-e-si însuși sufletul agitat. Se pôte, că aplecarea acéstă genuină pentru singurătate s'a nutrit și dezvoltat cu atată tăria din cauză, că el a trăit o parte considerabilă a vieții sale în mănăstiri și între călugări; se pôte că neîncrederea a fost rezultatul unor decepțiuni amare, a căror origine și dezvoltare nu ne sunt cunoscute. Fiă ori-cum va fi, timpul și împrejurările 'și revindecară și în cazul de față dreptul lor nealienabil, căci avisat a trăi în societate și familiă, acel defect până într'atată se paralisase în perioada a doua a vieții sale, încât în anii din urmă, afară de starea anormală, mai că nu 'i se mai cunoscău urmele. Dăcă d'ér de-o parte acéstă se pôte caracteriza de scădământ al totalității caracterului său, ne satisfac de altă parte cu imbelșugare virtuților lui ca om public, ca pedagog.

Virtuțile lui ca om public, director și profesor, pe lângă cele atinse mai sus, se pot reasuma în acestea: o înfățișare și purtare dămnă de chemarea sa, acurateță împreunată cu tact fin în afacerile sale de ori-ce natură; maniere fine împreunate cu serioșitate. Ca pedagog: sever, d'ér indulgent ca un tată iubitor; țința și aspirațiunile lui erau: a forma din junii români încredințați conducerii sale caractere tari ca stâncile față cu vijeliile, la caré suntem noi Românii espuși; a sădi în inimile cele fragede ale junimii modestia virginală, reverința către cele sfinte, respect din convicțiune, către legi și mai mari; amor și devotament pentru tot ce e bun și frumos, nobil și adevărat; în fine ferindu-o de căile alunecoșe ale viciului și decadenței morale, se nevoia a deștepta și nutri în inimile lor acele mari simțăminte de patriotism, naționalitate și mândria națională, ce caracterisau atât de frumos pe străbunii noștri, și sunt unele din condițiunile de viață pentru ori-ce popor liber! Aceste nobile stăruințe au fost înouunate de rezultate destul de frumoșe. Êtă ce dăce Munteanu însuși despre sine în biografia sa scrisă la 1862:

„Astfel în curs de 28 de ani cu puțină întrerupere ocup ingrata dregătoria de învățator — cu ce remunerare: cu vre-un câștig de avere pentru zile negre? Toți soim, că dăscălia și averea sunt două concepte opuse, ce se ridică unul pe altul; cu vre-o perspectivă măcar de pensiune pentru zile de bătrânețe? Nică acéstă nu? Ce d'ér? Mulțămirea sufletescă, acea mulțămire, ce o simte în consciința sa tot bărbatul, carele face tot, ce pôte, în sfera activității sale fiă cât de mărginită pentru progresul și binele fraților săi de un sânge și de o religiă, acea mângăere în fine, ce trebuie să o aibă, că sēmēnța doctrinei sale și a moralii aruncată în acest curs de timp destul de lung, n'a cădūt totă pe pământ sterp, avēnd dincoci și dincolo de Carpați numărōși discipuli, între caré unii se bucură de un renume bun între Români.“

(Va urma.)

Turburările din Turcia.

Asupra turburărilor din imperiul turcesc sosesc următoarele sciri mai noue:

Numeroși Musulmani indigeni susținuți de soldații turci, au trecut zona militară din Creta, pe cōstă Asonași, spre a comite jafuri. Au întâlnit 1500 de insurgenți armați, caré i-au respins causându-le pierderi considerabile.

Din Constantinopol i-s-au trimis „Correspondenței politice“ câte-va date precise în privința ajutoarelor trimise de Greci insurgenților creteni, în ultimele timpuri. La 21 Iulie o corabiă grecescă a debarcat voluntari lângă Rodolo și a distribuit arme și munițiuni creștinilor din satele de prin prejur. La 23 Iulie, un corp liber grecesc a abordat la Santnicolo, lângă Candia.

Mai multe corabii cu pânze au abordat la alte părți ale cōstei cu voluntari, arme și munițiuni pentru Creteni. Resultă de aci, că Grecii lucră cu activitate la întinderea mișcării revoluționare.

Se scriă „Gazetei de Colonia“, că Pórta se plânge, că Grecia n'a împedecat trimiteră de partizan și arme. Din contră, oficerii greci au primit permisiunea de a merge în Creta ca să participe la rēscolă. „Gazeta de Colonia“ mai dăce că în cercurile diplomatice din Atena, se crede că Grecii sunt convinși, că gelozia care domnesce printre puteri nu permite nică o acțiune cu o unitate de vederi complectă. Din contră trebuie constatat, că la Constantinopol nu esistă nică o neînțelegere asupra cestiunei cretane printre reprezentanții puterilor.

„Agenția Stefani“ anunță, că o nouă paucă s'a produs eri dimineță în Canea, în urma unor cauze neînsemnate. S'a tras focuri de pușcă fără a cauza vr'un rău. Consulii au recomandat Valiului de a lucra cu asprime în contra autorilor acestor turburări.

Necrolog.

Venerabilul vicar al Silvaniei, D-l Alimpu Barbolovicu, a îndurat o grea lovitură prin mórtea iubitei sale soții, cu care împreună a suportat luptele vieții timp de 38 de ani. Adresând și din a noastră parte meritosului soț și intristatei sale familii condolențele nōstre cele mai sincere, lăsăm să urmeze aci următorul anunț funebral, dat din partea familiei:

Alimpu Barbolovicu vicariu for. eppesc. gr. cat. al Silvaniei, ca soț cu fi săi Virgiliu, subjade reg. la judec; Corneliu și Simion; fratele: Ioan, unchiul: Francisc Gyulai Muntean, profesor pensionat; nepoții: Aureliu Orjan preot gr. cat. cu soția sa Emilia și familia; Eugenia cu soțul său Gratian Flonta, preot gr. cat., Ioan Bocsia cu soția sa Ana, Virgiliu; vara: Iuliana cu soțul său Ambrosiu Pop, paroch. gr. cat. și familia; nora: Rosalia n. Divényi; cumnații: Iosif Orjan, protopop gr. cat. Alexandru Barbolovicu cu soția sa Maria și familia, Alexiu Coste și familia; cumnate: Teresia ved. Pop, Rosalia König; cuserii: Ioan Papiriu Pop, protopop gr. cat. cu soția Iuliana și familia, Iuliana ved. Butean și familia; Atanasiu Barbolovicu, preot gr. cat. și familia; Alexandru Barbulescu, preot gr. cat. și familia, precum și alți consăngenți și afini anunță cu inima frântă și plină de durere, cum-că scumpa soție, mult iubităre mamă, soră, nepotă mătușe, vara, sóoră, cumnată și cuseră.

† Maria Barbolovicu

născ. Bocsia

membră fondătoare a „Reuniunii femeilor rom. Sălăgene“, după un morb îndelungat

provădută cu ss. sacramente ale muribunților în anul etăței al 55-lea, ér al cășătoriei fericeite al 38-lea, în 27 Iulie n. c. la 4 ore după amădi și-a dat nobilul său suflet în mâinile Atotputernicului.

Sa stins o inimă bună, a cărei ardore a fost tot-déuna viitorul fericeit al copiilor săi. În dēnsa familia a pierdut o soție și mamă mult iubităre, națiunea un prototip al matrōnelor române pētrunsă de sentimental sânt al naționalității, ér miserii pe protectorul adevărat al lor, caré nică când nu sau depărtat dela dēnsa nemăngăiați și ne ajutorați.

Osemintele-i recite se vor astruca în 29 Iulie st. n. la 3 ore p. m. după ritul gr. cat. în cimiteriul comun din Șimleu. Êr în 30 Iulie se va celebra s. liturghie pentru repausul sufletului adormitei.

Fiă-i țărina ușoră și memoria binecuvēntată!

Șimleu, la 27 Iulie 1896.

DIVERSE.

Incognito. Persoanele de frunte și mai ales domnitorii se obișnuiesc a călători incognito. Scopul călătoriei incognito de cele mai multe ori este, ca să se încungiure primirile festive. Monarchul nostru, când călătorește incognito pōrtă numele: conte Hohenems, ér împărătesă călătorește sub numele: Miss Nicholohn. Regina Angliei când călătorește incognito pōrtă numele: contesa Balmoral, regele și regina Belgiei pōrtă numele de contele și contesa Flandriei său de Ravenstein. Umberto, regele Italiei: conte Mooza, ér frumoșă regină a Italiei Margareta, călătorește sub numele: contesa de Greissoney. Impăratului german nu-i place a călători incognito, ér fiș săi, moștenitorul de tron Wilhelm și arhiducele Frideric Eitel călătorește sub numele: conții de Ravensberg. Pretendentul tronului frances, prințul Napoleon pōrtă numele: conte de Montfort. Prințul de Vales călătorește incognito sub numele: Mister Moulton. Fiica lui, princesa Maud, a petrecut sub numele: Miss Mills septemăni întregi la un preot dela sate, fără să o pōtă cunōșce cineva. Fiica cea mai tinēră a reginei Angliei, princesa Beatrix, care de present este văduva princesă de Battenberg, trăesce în Germania sub numele: Lady Carrisbrook. Și, în fine, oine ore nu cunōșce în Paris pe contele Takova, său cu alte cuvinte pe regele Milan?

La numărul de față este alăturată o „Listă de prenumerațiune pentru Manualul complet de agricultură rațională, partea I și II de d-l Dr. George Maior, profesor de agricultură în Bucuresci.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

E aprópe un repaos de a vedé ridicându-se, în mijlocul acestei vijelii, care se chiamă istorie a României, pe demna soție a vestitului. Domn Matei Basarab, Elena (1633—1654), care fu sufletul renașterii Bisericeii. În casa sa găsi Varlaam, Mitropolitul Moldovei, un oatechism calvin, căruia el îi făcu un răspuns. Acéstă pāreche înțeleptă și cultivată lucră din puteri spre a introduce limba română în biserică, în școle și la curte. De atunci liturghia se face în romănescă în loc de în limba grecă său slavă, întrebuițată până atunci.

Dōamna Elena puse să se traducă din limbi străine în limba română cărțile bisericesti și le tipări pe cheltuiala sa. Ea fu regentă în timp de câte-va luni cât Matei stătū la Constantinopol spre a căpēta învestitura. Ea trebuie să fi iubit florile, căci se află o scrisóre a femeii unui judecător din Brașov, care-i trimisese semințe de flori.

Domnița Bălașa a vădūt decapitându-se în aceeași di la Constantinopol, după un an de torturi în închisóre, pe tatăl său

Constantin Brăncoveanu, pe cei patru frați și pe soțul său Văcărescu, un urmaș al lui Radu-Negru și străbunul a patru poeți. Li-se propuse pentru cea din urmă dată ca să se facă musulmani, d'ér ei muriră până la cel din urmă, credincioși creștinismului.

Domnița nu mai voi nică bogăția, nică putere. Ea făcu dar tot avutul său bisericăii Brăncoveanu și întemeiă mărēțul spitalul Dōamna Bălașa. Spitalele în România sunt inzestrate cu averi de milioane, și în ele se îngrijesc gratuit bogăți și săraci.

Domnul Moldovei, Vasile Lupu, avea trei fete vestite prin frumșete. El mărită pe cea mai mare cu Ión Radzivil, palatinul Lituaniei; pe a doua o trimese la seraiu pentru a îmblândi mânia Turcoilor, provenită din cauza alianței lui cu Leșii. Rēmăsesse cea de-a treia, Ruxandra, cea mai frumoșă din tōte și cea mai cultivată. Pe acéstă o cerū în cășătoria Timuș, Hatmanul Cazacoilor, care o vėduse la Iași, când a fost acolo ca trimis. Domnul refuză, dăcēnd că nu-și pōte mărita fata cu

un sēlbatic. Cronicarul Miron Costin spune de Timuș că avea „numai singur chip de om, ér tōtă firea de fiară“.

Tatăl lui Timuș, Hatmanul Bogdan Hmelnički, devastă Moldova cu 16.000 de Cazaci și 20.000 de Tătari, bătū pe Vasile Lupu și-l sili a logodi pe fiica sa cu Timuș. D'ér îndată ce armatele Hatmanului dispărură, Domnul nu-și ținū cuvēntul, gasi mijloc de a învrăjbi pe Cazaci cu Leșii, și de a-i face să pōrte rēșboiu între ei. Hatmanul bătū pe Leși și trimise veste lui Vasile că va nāvăli asupra lui cu 100.000 Cazaci (cifra cronicarilor).

În luna lui Iunie 1652, Timuș intră în Moldova și sili pe Domn a face nunta. „Mare netocmēlă în de potriua caselor și firilor“, dăce Miron Costin. „Acéstă parte era o domniă de 18 ani și împărăției cu belșug și ou cinste sēmănatōre, ér cealaltă parte de doi ani eșită din țărăniă“.

O mănăstire, nu departe de Iași a păstrat numele de Frumoșă, fiind-că frumoșă Domnița Ruxandra petrecū după nuntă câteva zile acolo, înainte de a urma pe bărbatul său la Cehrin.

Vasile Lupu nădăjduia, că cu ajutorul ginerelui său va puté răsturna pe Matei Basarab și va puté reuni cele două tronuri: a Moldovei și a Valachiei, d'ér fu bătut pe Dâmbovița și perdură tronul și unul și altul. Timuș alergă în ajutorul său, fu victorios și se închise la Sucēva.

În acest oraș, Timuș fu lovit de o bombă aruncată de către Vișnovețki, vechiū peșitor a Ruxandrei. D'ér rēșbunarea acestuia nu-i servi la nimic, căci frumoșă Ruxandra nu se mai mărită. Ea trăi în orașul Rascov, pe care-l dăruí soorul său nu se întorse în patriă sa decât pentru un proces ou Dilenii în 1670.

În 1688, în față trupelor leșesti și cazaco, caré intrau în Moldova sub Ión Sobieschi, ea se refugiă în mănăstirea tatălui său, la Neamț. D'ér un boer numit Crupenschi o trădă, aduse cazaci în cetatea Nēmțului, unde pe pragul porței tăiară capul frumoșei Domnițe Ruxandra.

Se păstrăză încă mai multe autografe de mână sa, mai ales în limba grecă.

(Va urma.)

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide fränfelt sofort zusammen, verläßt bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe.—Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterläßt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht fränfelt, sondern krümmt. Zerbricht man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Die **Selden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), **Zürich** versehen gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefern einzelne Rollen und ganze Stücke porto- und steuerfrei in die Wohnung. 5.

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1896 st. v.

s'a deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și sprinjitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	8 franci
pe șase luni	4 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Iulie 1896.

Renta ang. de aur 4%	122.45
Renta de corone ung. 4%	99.40
Impr. oăil. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.80
Impr. oăil. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.75
Oblig. oăil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	97.10
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Imprum. ung. cu premii	153.25
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.—
Renta de hârtie austr.	101.50
Renta de argint austr.	101.60
Renta de aur austr.	123.60
Losuri din 1860.	147.50
Aoții de ale Băncei austro ungară.	977.—
Aoții de-ale Băncei ung. de credit.	387.50
Aoții de-ale Băncei austr. de credit.	358.75
Napoleonadori.	9.51
Mărci imperiale germane	58.75
London vista	119.70
Paris vista	47.57 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Brașov.

Din 30 Iulie 1896.

Bancnote rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleon-d'ori Cump.	9.48	Vënd.	9.51
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble rusești Cump.	126. 1/2	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.40	Vënd.	—
Lire turcoese Cump.	10.60	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 1914—1896.
not.

PUBLIKAȚIUNE

Din partea subscrierei primării comunale se aduce la cunoștința publică, cumcă pe baza Inaltei concesiuni ministeriale Nr. 2801/I—2 1896

Comuna mare Zărnești vinde pe calea licitațiunei publice și de oferte, în partea din pădure „Nămaia“, conform planului de pădurit aprobat, următorul cuant de lemne și anume:

I. In clasa de exploatare D. seria I departamentul 1 tabla 1 circa 68,210 metri cubici molidv.
II. In clasa de exploatare E. seria I departamentul 1 tabla 1, 2, 4, 7, și 9 circa 38,209 metri cubici molidv și 86,094 metri cubici lemn de tag.
Prețul de strigare se fixează pentru molidv cu 60 (șesezeci) cruceri, ér pentru fag 10 (dece) cruceri de fiă-care metru cubic.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr. și 10% din prețul de strigare ca vadiu sunt a se înainta subscrisei primării comunale până la începerea licitațiunei verbale, care se va ține Marți la 1 Septemvre st. n. 1896 la 10 ore a. m. în cancelaria primării comunale din Zărnești.

Reflectanții sunt rugați a serie clar în oferte, atât în cifre, cât și în litere prețul oferit de fiă-care metru cubic.

Oferte se pot face și separat, adecă seu numai pentru molidv, seu numai pentru fag.

Se observă, că la sus numita pădure, care se află în o depărtare de 16 Klm. de Comună, conduce drum, care cu puține șpese se poate aduce în starea cea mai bună și în fine că în Comună se află și stațiune de drum de fier.

Condițiunile de licitațiune se pot vedé în orele oficiose la primăria comunală din Zărnești.

Zărnești, la 20 Iulie 1896.

Primăria comunei Zărnești:

Ioan Șona, Nistor Podar,
primar. 1027,2—3 notar.

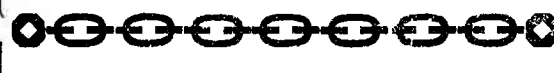
Nr. 11164—1896.

PUBLIKAȚIUNE.

Se face cunoscut, cumcă pe temeiul ordinațiunei ministeriului reg. ung. de finanțe din 22 Iulie a. c. Nr. 56275—1896 sau sistat pe timp nedeterminat pertractările asupra evaluărei dărei, pentru orasul Brașov.

Brașov, 26 Iulie 1896.

Magistratul orașenesc.

O casă de vëndare

în Brașovul vechiu, strada lungă Nr. 117, se află de vëndare

o casă cu grădină.

Vëndarea din mână liberă. Casa are 5 odăi, 2 bucătării, pivniță, pod, remesă etc.

Grădina e bine lucrată.

Pentru informațiuni amănunțite a se adresa la D-l I. SCHMID, Brașovul vechiu, strada lungă Nr. 75.

1-4

A V I S.

In restaurantul Schmidt „ELISEUM“

se află la dispoziția P. T. public mâncări și beuturi foarte bune și gustose.

Băi escelente și odăi mobilate de închiriat.

1-6

Nr. 10349—96.

Concurs.

La oficiul orașenesc forestieral este de ocupat un post de adjunct forestieral devenit vacant.

Cu acest post sunt împreunate următoarele beneficii:

- Leafa anuală: 700 fl.
- Bani de locuință 150 fl. eventualmente o locuință naturală.
- Paușal pentru drum și diete: 120 fl.
- 40 metri lemne de fag.
- 5 quinquenale de câte: 100 fl.
- Drept de pensiuene.

Reflectanții au de a-și ascerne petițiunile provădute cu timbru de câte 50 cr., cu testimoniul de botez, testimoniul de maturitate dela un gimnasiu seu dela o școlă reală superiôră, cu testimoniul asupra ab-

solvărei studiilor academice, cu testimoniul asupra cunoșcerei celor 3 limbi ale patriei, cu testimoniul asupra ocupațiunei de până-acum, cu testimoniul de moralitate și cu acela asupra examenului de stat depus în Ungaria, cel mult până în 31 Octom. a. c. la acest magistrat.

Brașov, 21 Iulie 1896.

Magistratul orașenesc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiăcare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioase la stomach și pântece, în contra căreilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutiioriginale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiăcare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de gôdină și reumatism și a altor urmări de rēcēlă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuițarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dîntilor. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.

La depozite se se cere anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

0—52.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac

(fără nici o primejdie) în contra Neputinței. Vindecarea anemiilor, a Sleiților, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** în PARIS, 7, r. Saint-Lazare.
BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește ELIXIRUL GODINEAU și la EUCUREȘTI, la Ilie ZAMPFIRESCU, droghist; la JAȘI, la D.D. Frați KONYA, farmaciști.

la Galați: STALSKI, farmacist; la Ploiești: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, droghiști; la Roman: la D-nul D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.“

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghetete al D-nului I. Sabădeanu.)

Recomandă Onor. public la casurî de môrte, aședământul seu de inormētare bogat asortat în carî tôte obiectele, atât sortele mai de rënd, cât și cele mai fine, se pot căpăta cu prețuri ieftine.

Comisiune și depou de sicriuri de metal ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejaru.

Depou de cununî pentru monumente și plântici cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de marmură, carē funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și un car funebru vëndet, pentru copii, precum și cioclii.

Comande întregi se escută prompt și ieftin, iau asupra-mî și transporturi de morți în străinătate.

În fine recomand și biroul meu mijloecitor procedând cu cunoscuta'mî soliditate.

La casurî de môrte a se adresa la

E. Tutsek.

10—*